

skal mere på finansloven, kunne informationer på andre sprog faktisk godt være en satspulje-overvejelse værd, så vi får noget evidensbaseret viden, og det netop ikke giver merarbejde til regionerne, som jo ikke har for gode ressourcer til at håndtere arbejdet.

Jeg vil konkludere, at vi er meget enige med Socialistisk Folkeparti i, at der er behov for bedre samarbejde og behov for, at regionerne lever op til de regler, der er. Men samtidig er der behov for, at regeringen hjælper dem økonomisk, så de har tid og råd til at leve op til den ramme-lovgivning, der er, for ellers er det jo festtaler, vi holder herinde, når vi taler om de eksisterende regler. Det nytter jo ikke noget, hvis der ikke er mulighed for at gennemføre dem i praksis, og det er det sidste, jeg gerne vil slås for.

Kl. 17:37

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Fru Özlem Sara Cekic for en kort bemærkning.

Kl. 17:38

Özlem Sara Cekic (SF):

Jeg synes, at vi skal lade være med, hver gang vi snakker om psykiatri, at snakke om flere penge. Alt handler ikke om flere penge; nogle gange handler det også om, at der skal en holdningsændring til. Ordføreren fra Socialdemokratiet nævner nu, i øvrigt sammen med de andre og også Venstres ordfører, at vi skal være bedre til at informere.

Jeg synes, at vi skal være meget bedre til at se de pårørende som en vigtig del af løsningen. Derfor er der brug for at inddrage dem aktivt gennem behandlingsforløbet og ikke blot betragte dem som nogle, der skal informeres. Det er jo en meget, meget stor forskel.

Når Socialdemokratiet siger, at patienterne selv skal vælge, vil jeg bare lige sikre mig, at Socialdemokratiet har læst beslutningsforslaget rigtigt. Står der ikke i beslutningsforslaget, at patienterne skal give samtykke, og i de tilfælde, hvor patienten ikke vil give samtykke, har de pårørende ret til at få pårørendesamtale og generel information om sygdommen?

Kl. 17:39

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:39

Karen J. Klint (S):

Jeg har hørt det der med, at vi ikke altid skal bede om flere penge, men der er altså noget arbejde, der koster penge. Der er også noget arbejde, som man egentlig synes er vigtigt, som bli-

ver nedprioriteret, hvis ikke man har penge nok til at have personale nok.

Det er derfor, jeg synes, at det er vigtigt, at vi får psykiatrien oprustet, så den har de ressourcer, den skal have. Vi har tomme afdelinger stående rundt omkring, vi har personaleflugt nogle steder, vi er i underskud nogle steder. Jeg tror, at hvis man havde de rigtige ressourcer til stede, var der også den velvilje, der skal til. Jeg tror nemlig ikke, at der er noget galt med holdningen, jeg tror, at der er noget galt med ressourcerne, men det kan vi jo så tro forskelligt om.

Til det sidste med, hvem der skal være pårørende, og hvem der skal vælge, vil jeg sige, at jeg altså også kender mennesker med sindslidelser, der har lyst til at skære livslinjen til deres biologiske pårørende over, men de vil meget gerne have nogle andre personer med ind. Og det er derfor, jeg ikke hopper på den med, at de pårørende skal have en retsstilling.

Men det forhindrer jo ikke, at der er nogle andre personer, som samarbejder om den enkelte borger. Jeg synes, at vi skal have den samme holdning, som vi har inden for ældreområdet, hvor det er den pågældende borger selv, der vælger, hvem der skal være pårørende. For det er ikke altid den biologiske familie, der er de bedste pårørende, heller ikke inden for psykiatrien.

Kl. 17:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 17:40

Özlem Sara Cekic (SF):

Det er lidt overraskende at høre, at ordføreren tror, at den måde, hvorpå vi definerer pårørende i Danmark, er ud fra biologiske bånd. Det er sådan i psykiatrien ligesom andre steder, at det at være pårørende er det, som man selv definerer det ud fra. Det kan være en nabo, det kan være en ven, det kan være en kæreste, det kan være en kammerat, eller det kan være mor, far eller søskende. Og det fremgår faktisk meget klart i beslutningsforslaget, at dem, der betragter sig selv som pårørende, skal have lov til at få generel information.

Derfor synes jeg også, at det er meget interessant at høre Socialdemokraterne sige, at patienten så selv skal bestemme, hvem der skal inddrages. Men beslutningsforslaget handler jo om – og det vil jeg gerne sikre mig at ordføreren har læst ordentligt – at dem, der ikke giver samtykke, respekterer vi. Det står der klart og tydeligt i